

Complicitat europea amb l'ocupació israeliana: soscantant el dret de les palestines i dels palestins a la feina decent

Resum de l'informe

Durant més de cinquanta-dos anys, Israel sotmet el poble i l'economia del Territori Palestí Ocupat (TPO) a un domini militar violentament repressiu, i és responsable de polítiques d'explotació, inclòs el crim d'*apartheid*, en benefici del seu interès geopolític i econòmic. Això té un impacte devastador en la vida palestina, en les aspiracions col·lectives i en el desenvolupament econòmic. Avui dia, la població palestina al TPO pateix d'atur crònic "en un nivell rarament vist des de la Gran Depressió"¹, i la seua economia està estructuralment subordinada i és dependent d'Israel per a la supervivència i l'ocupació.

Aquest informe dona llum sobre el sistema multifacètic de repressió i explotació d'Israel, que impedeix a les treballadores i treballadors palestins reclamar el seu dret a la feina. La seua lluita se situa en el context del règim colonial d'Israel, al mateix temps que es remarca com la Unió Europea (UE) i la complicitat corporativa europea perpetuen aquesta realitat.

Avui dia la població palestina al territori ocupat (Gaza i Cisjordània) pateix un brutal règim militar i enfronta una realitat econòmica extremadament greu, així com una desocupació massiva. En 2018, Gaza va assolir el nivell més alt de desocupació en el món amb una taxa del 40.8%. A Cisjordània, al voltant del 17,6% de la força laboral total i el 28,2% de les dones estaven aturades. A Gaza, les dades mostren una realitat encara més violenta amb gairebé una de cada dues persones treballadores desocupades i dos terços de totes les treballadores aturades. Els nivells de creixement econòmic són pèssims i l'Autoritat Palestina depèn crònicament de les transferències estrangeres.

Tot això té un impacte devastador i tangible en la vida de les persones. Segons les últimes dades disponibles de 2017, aproximadament el 29,2% de la població palestina al TPO vivia per sota el llindar de pobresa, mentre que el 53% dels habitants de Gaza viuen en la pobresa. Les persones que tenen la sort de disposar d'una feina treballen principalment en els sectors de comerç i serveis. La majoria de les persones empleades, més del 62,6%, treballa en el sector privat. Com en altres parts de món, l'ocupació en el sector privat pot patir molta explotació. Al voltant del 30% dels que treballen en el sector privat reben menys del salari mínim (359 € al mes), que se situa per sota de la línia oficial palestina de pobresa de 611 € al mes per una llar de cinc persones.

Tant el sector públic com el privat es caracteritzen per la manca de drets bàsics de les treballadores i treballadors i una densitat sindical molt baixa, del 19,3%.

Estructurant el captiveri econòmic d'una població ocupada

La manca d'oportunitats de treball dins de l'economia palestina empeny les palestines i palestins a buscar feina en el mercat israelià, tant en els assentaments il·legals com dins d'Israel.

Hi ha més de 100.000 treballadores i treballadors palestins (13% de la força laboral palestina) ocupats en el mercat israelià en condicions precàries i d'explotació. Aquesta realitat és l'altra cara i el resultat directe de les **polítiques israelianes implementades per promoure la dependència artificial palestina**. Aquestes polítiques s'han consolidat a través dels Acords d'Oslo de 1993 i del seu annex econòmic, el protocol de París, el principal document que regula les relacions econòmiques entre Israel i l'Autoritat Palestina (AP).

¹ UN Conference on Trade and Development, '[UNCTAD Assistance to the Palestinian People: Developments in the Economy of the Occupied Palestinian Territory](#),' 12 September 2017:1.

Oslo va dividir el territori palestí en les Àrees A i B fragmentades i aïllades, controlades per l'AP, i va donar a Israel el control sobre l'Àrea C més gran i contínua, que és imprescindible per a qualsevol perspectiva de desenvolupament econòmic palestí. L'Àrea C conté els principals aqüífers, així com les terres agrícoles més fèrtils de Cisjordània. L'Àrea C està efectivament annexionada per Israel, però el recentment anunciat "pla de pau" pel president Trump proposa que això sigui formalitzat i acceptat per l'AP.

L'Àrea C també inclou més de la meitat de les 2.000 hectàrees de pedreres a la Cisjordània ocupada. La incapacitat de la població palestina per accedir-hi i utilitzar-les, ha costat a l'economia palestina una mitjana de 806 milions d'euros a l'any. **Mentre s'hi nega l'accés a la població palestina**, les pedreres administrades per Israel a Cisjordània produeixen al voltant de 12 milions de tones de pedra, grava i dolomita. Gairebé tot el material extret s'utilitza per a la indústria de la construcció israeliana, els assentaments i la infraestructura israeliana a Cisjordània.

Pel que fa a vulneracions del dret internacional, les empreses europees també estan involucrades en aquest saqueig. Per exemple, la companyia alemanya HeidelbergCement opera en una pedrera a Cisjordània. Una situació similar passa a la Vall del Jordà, fa temps anomenada "la cistella d'aliments de Jordània" perquè produeix el 60% de les seves fruites i verdures. Ara, la Vall del Jordà s'explota gairebé exclusivament en benefici de les empreses agrícoles dels colons, i el 66% dels productes és exportat.

Si acompanyem aquestes polítiques directes d'explotació i saqueig, l'economia del territori palestí es veu encara més debilitada per:

1. La infraestructura, fins i tot l'aigua, l'electricitat i les telecomunicacions, és controlada per les autoritats i empreses israelianes, cosa que genera una major dependència econòmica d'Israel. Aquests sectors podrien ser grans empresaris potencials i el seu inadequat subministrament té un efecte negatiu en altres indústries productives i generadores d'ocupació, així com en els serveis públics i la qualitat de vida.

2. El Protocol de París que regeix **les relacions comercials i financeres entre Israel i Palestina** **soscava encara més l'economia palestina:**

- L'absència d'una moneda palestina independent provoca que Israel es beneficiï financerament de diners destinats al TPO, inclosa l'ajuda internacional, mitjançant la conversió de monedes estrangeres al xéquel israelià.
- La unió duanera imposada i el control sobre les fronteres significa que qualsevol importació i exportació a territori palestí ha de passar per Israel. Israel recapta els impostos sobre les importacions i exportacions.
- Els aranzels i càrrecs de despatx duaners destinats a ser transferits a l'Autoritat Palestina mensualment després que les autoritats israelianes dedueixin el 3% són freqüentment retinguts com a forma de pressió política.

Aquestes no són quantitats petites. En 2018, aquests ingressos fiscals van sumar el 65% dels ingressos totals de l'AP o el 15% del producte interior brut (PIB).

En efecte, el Protocol de París va donar a Israel el control sobre una font important d'ingressos per l'AP i, per tant, sobre la seua pròpia supervivència.

Aquestes condicions també augmenten significativament els costos per a les empreses palestines. Els enviaments destinats al TPO són manejats per empreses israelianes de gestió, emmagatzematge i transport de càrrega. Les companyies palestines també han de pagar a les companyies israelianes per l'autorització de seguretat, requerida per Israel per a cada enviament. **La transferència de béns a través d'Israel afegeix un 5-10% addicional al cost de cada enviament.**

La unió duanera augmenta significativament el cost de les importacions i exportacions i soscava la competitivitat dels productes del TPO en el mercat internacional, i deixa Israel com el consumidor preeminent. La UNCTAD va calcular que entre 1972 i 2017, Israel va absorbir el 79% de les exportacions

totals del TPO, mentre que les importacions israelianes al TPO van ascendir al 81%. **Bàsicament, el protocol de París estructura la captivitat econòmica d'una població ocupada.**

El desenvolupament i la captivitat de l'economia palestina i la dependència econòmica d'Israel han provocat alts nivells d'atur i subocupació en el TPO. En conseqüència, **moltes treballadores i treballadors palestins es veuen obligats i no atrets a buscar feina per als ocupants israelians en els assentaments il·legals i a Israel.**

La majoria de les treballadores i treballadors de Cisjordània que treballen en assentaments il·legals i a Israel, ho fan en el sector de la construcció (66.4%), conegut pel seu pobre historial pel que fa a salut i seguretat per a les treballadores i treballadors palestins i migrants. La dependència dels treballadors i treballadores de Cisjordània d'aquests treballs, combinada amb el control del seu accés a la feina per part d'Israel a través del seu sistema repressiu de permisos i la infraestructura d'ocupació, els deixa extremadament vulnerables a l'explotació i a les precàries condicions de treball.

La complicitat corporativa i governamental europea també contribueix a aquest **sistema d'opressió i explotació multinivell**, en contribuir a una política de la impunitat, alhora que enforteix encara més l'economia israeliana a costa del poble palestí. Això impedeix directament la creació de llocs de treball decents i contribueix directament a la negació dels drets dels treballadors i treballadores.

L'obertura del mercat de la UE als productes d'assentaments israelians, facilitada per la falta de salvaguardes en l'Acord d'Associació UE-Israel, per exemple, reforça directament les empreses d'assentaments, l'explotació de les treballadores i treballadors palestins que treballen en aquestes granges i, en general, enriqueix financerament un sistema basat en l'abandó i en la manca de desenvolupament palestí.

De la mateixa manera, l'accés de les companyies militars israelianes al finançament de la UE com a part dels programes de recerca (per exemple, Horitzó 2020), potencia directament el mortal complex industrial militar d'Israel. El recent informe de l'ONU² sobre els atacs d'Israel contra manifestacions pacífiques durant la Gran Marxa de retorn de Gaza mostra com els militars israelians van atacar deliberadament treballadors i treballadores dels serveis mèdics i dels mitjans de comunicació mentre estaven treballant.

L'informe deixa clar que el finançament de la UE de les companyies d'armes israelianes i d'aquelles actives en assentaments il·legals, implica una complicitat directa amb les violacions israelianes dels drets de la població palestina, inclòs el dret a la vida, a la prosperitat econòmica i al desenvolupament i a la feina decent.

Fem una crida al moviment sindical europeu perquè:

1. Aproven mocions i campanyes de suport a un embargament militar bidireccional contra Israel
2. Pressionen les companyies involucrades en la violació del dret internacional i dels drets de la població palestina per part d'Israel:
  - Desenvolupant campanyes efectives per finalitzar els possibles contractes dels seus sindicats amb companyies còmplices.
  - Donant suport a les treballadores i treballadors perquè demanen als seus ocupadors que posen fi a la seua complicitat amb l'ocupació.
  - Treballant amb els fons de pensions perquè finalitzen la seua inversió en empreses involucrades en la violació dels drets de la població palestina per part d'Israel.
3. Prenguen mesures dins del seu sindicat i lloc de treball per crear consciència sobre les condicions de treball de les treballadores i treballadors palestins i com els és denegat l'accés a una feina decent, i donen suport als sindicats i altres organitzacions a Palestina i Israel, que treballen per millorar els drets de les treballadores i treballadors palestins.

Demaneu a la Unió Europea que:

² http://www.eccpalestine.org/wp-content/uploads/2019/03/A_HRC_40_74.CONFadvcopyPalestine.pdf

1. Suspenga l'Acord d'Associació UE-Israel fins que Israel compleixca amb les seues obligacions en virtut del dret internacional i pose fi a la violació dels drets de la població palestina.
2. Excloga les companyies i institucions israelianes involucrades en el complex industrial militar d'Israel de qualsevol investigació de la UE i projectes finançats.
3. Trenque tots els acords contractuals de la UE amb empreses còmplices de la violació dels drets de la població palestina i del dret internacional per part d'Israel.
4. Prohibesca la venda de productes d'assentament israelians en els mercats europeus.
5. Evite que les empreses europees facen negocis amb les empreses d'assentaments d'Israel.

L'informe ha estat encarregat per la [Xarxa Sindical Europea per a la Justícia a Palestina \(ETUN\)](#).

Consulteu l'informe complet [aquí](#).